

Hertil kommer, at en – om end mindre – del af budgetunderskuddet har antaget en *strukturel karakter*. Beregninger viser, at selv om der tilvejebragtes fuld beskæftigelse og der dermed opnåedes en betydelig automatisk forbedring af de offentlige finanser, så ville der fortsat bestå et budgetunderskud. Budgetunderskuddet kan altså ikke længere udelukkende forklares med de øgede udgifter og lavere indtægter, som beskæftigelsessituationen og lavkonjunkturen generelt påfører staten. Selv under et økonomisk opsving vil en række af disse udgifter ikke automatisk blive afviklet, ligesom den opsamlede statsgæld fortsat vil skulle forrentes.

Det er således af flere grunde *afgørende nødvendigt at vende denne udvikling i statsfinanserne.*«

2. Forslag til lov om apoteksvirksomhed (Indenrigsminister *Henning Rasmussen*).

FremSAT $\frac{1}{2}$ F.sp. 1589 Forslag som fremsat A. sp. 2119
1. beh. $\frac{1}{2}$ - - 2187 Beretn. afg. $\frac{2}{6}$ B. - 2031

Partiernes ordførere: Erenbjerg (S), Karen Thurøe Hansen (KF), Svend Erik Hovmand (V), Agerschou (SF), Knud Lind (FP), Mimj Stilling Jakobsen (CD), Aase Olesen (RV), Keld Albrechtsen (VS) og Steffensen (KrF).

Efter 1. behandling henvist til kommunaludvalget.

De væsentligste punkter i lovforslaget, der i hovedsagen skulle have været trådt i kraft den 1. januar 1983, og som skulle have afløst lov om apotekervæsenet, var

- 1) af *afgrænse apotekernes virksomhed* ifølge apotekerbevillingen, at fastlægge en *målsætning for den produktion af lægemidler*, der i dag finder sted på apoteker og sygehusapoteker, og gennem etablering af et *særligt nævn* at tillægge *det offentlige indflydelse på produktionsvirksomheden* for derved at sikre, at denne lægemiddelfremstilling bevares og ajourføres,
- 2) at skabe grundlag for en *ajourføring og tilpasning til udviklingen og de faktiske forhold af den økonomiske ordning for apotekerne*, både hvad angår udligningen af apotekernes indkomster og det regnskabsmæssige grundlag herfor,